

U tebe se, Gospodine, uzdam!

NEDJELJNI LITURGIJSKO-PASTORALNI LISTIĆ
ŽUPE BL. ALOJZIJA STEPINCA, ZAGREB

br. 451 | god. 11. | 28. lipnja 2020. | 13. kroz godinu / A

OGLASI

MLADA MISA vlč. Domagoj Tujmer

Jučer je u Gospiću vlč. Domagoj Tujmer zaređen za svećenika. Njegova Mlada misa bit će u nedjelju, 5. srpnja, u 10 sati, ispred škole.

Pozivamo sve koji žele pomoći u malim praktičnim zadacima organizacije mlade mise, da dođu sutra nakon mise u Pastoralni centar. Pridružite se – imamo posao za svakoga: priprema oltara i prostora, podjela hrane i pića, redari i dr. U subotu navečer organiziramo novu Molitvenu šetnju po Savici. Hodajući u tišini, sa svijećama, u srcu prikupljamo vrlo konkretnе nakane naše Savice, potaknute događajima, osobama, objektima pored kojih prolazimo, te sve nakane donosimo pred Gospodina.

Molitvena šetnja započinje u 21 sat pred Pastoralnim centrom, kada u molitvenim skupinama krećemo „u šetnju“ različitim rutama do škole, gdje ćemo se okupiti na klanjanju.

U noći sa subote na nedjelju, u školi će biti cijelonoćno klanjanje pred Presvetim kao neposredna duhovna priprava za Mladu misu. Zajedničko

klanjanje počinje po dolasku s Molitvene šetnje, oko 21,30 sati, a u tišini se nastavlja do 9 sati ujutro.

Na dan Mlade mise, u nedjelju, 5. srpnja, s početkom u 9 sati, ispred škole će biti molitveno-glazbeni program kao priprava za Mladu misu.

Mladomisničko slavlje započinje u 10 sati; predslavi vlč. Domagoj, a propovijeda vlč. Majk Rušec.

Nakon mise predviđen je nastavak slavlja uz prigodni domjenak na otvorenom.

Naše mladomisnike Marka i Domagoja i dalje pratimo svojim molitvama.

Preporučujemo župljanima da se uključe i novčanim prilozima jer će se zbog epidemioloških razloga hrana i piće nabavljati organizirano. Prilozi se mogu dati sve do 5. srpnja. Hvala svima!

Misom u 9 sati župnik Antun Vukmanić danas slavi svoj srebrni jubilej: 25 godina od svećeničkog ređenja. Bogu hvala!

Sutra slavimo svetkovinu apostolskih prvaka, Sv. Petra i Pavla. Misa je u 18,30 sati. Umjesto na taj blagdan, ove će se godine tzv. „Petrov novčić“, novčani dar za potrebe Svetog Oca, prikupljati u nedjelju, 4. listopada.

Pred nama je prvi petak u mjesecu. Toga dana posjećujemo bolesnike koji žele primiti svete sakramente, te slavimo misu za dobročinitelje i potrebite u našoj Župi. Nakon mise bit će kratko **klanjanje pred Presvetim**.

Na prvu subotu u mjesecu obnavljamo posvetu naše Župe Bezgrešnom Srcu Marijinu.

Na prvu nedjelju u mjesecu, svoje molitve i žrtve prikazujemo za duhovna zvana.

Svoj prilog za stradale u potresu možete staviti u posebnu „škrabici“ na stoliću za crkveni tisak. Hvala svim darovateljima!

LJETNI RASPORED!

Do 23. kolovoza nema mise u 11 sati.

Župni ured otvoren je od utorka do petka, nakon mise.

Euharistijsko klanjanje je četvrtkom od 19 do 19,30 sati.

Svima koji odlaze iz Zagreba zbog godišnjih odmora želimo **odmor za tijelo i okrjepu za dušu!**

Pronađite vremena za Isusa. Sjetite se njegovih riječi: *Dodatajte mi svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti* (Mt 11, 28).

KALENDAR I MISNE NAKANE

NEDJELJA, 28. lipnja XIII. NEDJELJA KROZ GODINU 2Kr 4, 8-16; Ps 89; Rim 6, 3-4.8-11; Mt 10, 37-42	Irenej	9,00	Za žive i pokojne župljane
		18,30	+ Bogdan Cizel, Nežika i Šimun
PONEDJELJAK, 29. lipnja Dj 12, 1-11; Ps 34; 2Tim 4, 6-18; Mt 16, 13-19	Petar i Pavao	18,30	+ Petar i ob. Bilić
UTORAK, 30. lipnja Rimski prvomučenici Am 3, 1-8; 4, 11-12; Ps 5; Mt 8, 23-27		18,30	Kolektivna
SRIJEDA, 1. srpnja Aron Am 5, 14-15.21-24; Ps 50; Mt 8, 28-34		18,30	+ Bogdan Cizel, Nežika i Šimun
ČETVRTAK, 2. srpnja Oton Am 7, 10-17; Ps 19; Mt 9, 1-8		18,30	+ Lucija Barjašić
PETAK, 3. srpnja Toma Ef 2, 19-22; Ps 117; Lv 20, 24-29		18,30	Kolektivna
SUBOTA, 4. srpnja Elizabeta Am 9, 11-15; Ps 85; Mt 9, 14-17		7,30	
NEDJELJA, 5. srpnja XIV. NEDJELJA KROZ GODINU Zah 9, 9-10; Ps 145; Rim 8, 9.11-13; Mt 11, 25-30	Čiril i Metod		
		10,00	Za žive i pokojne župljane
		18,30	

UPOZNAJTE NAŠE MLADOMISNIKE!

**vlč. Domagoj TUJMER, 31 godina
mladomisnik Gospicko-senjske biskupije**

Kada bih bio u tišini u molitvi, u razgovoru s Isusom često puta bih znao čuti: "**Vidjeh te pod smokvom**" - svi znamo taj odlomak iz Ivanovog evanđelja gdje Isus poziva Natanaela. Bog je, evo, pogledao i na mene, ne znam što je video, ali je pogledao i bilo mu je dovoljno da mi kaže: **pođi za mnom**. Odgovor na poziv nije bio lagan - ostaviti sve i poći za njim. Još u samim počecima, kada sam počeo osjećati da me Bog zove da budem njegov svećenik, za vrijeme studija i formacije, bile su prisutne mnoge poteškoće i previranja. Bio sam zagledan u samoga sebe - bez njega - u svoje slabosti, u svoju ograničenost, i govorio: „Bože, kako ču ja to?“, kao da sve ovisi o meni i mojim sposobnostima – prevladavao je strah. Dok s druge strane, on mi govorи: „**Pođi za mnom, želim da budeš moj svećenik, ja sve znam, svijet ne zna i ne razumije, ali ja znam.** Moje misli nisu tvoje misli, moji putevi nisu tvoji putevi.“

To je bio početak s Kristom. On očigledno nije mario za moje poteškoće - to mu nije bilo bitno, već je bilo bitno da što brže podignem svoj pogled prema njemu i odgovorim na njegov poziv u povjerenu. Rekao je: „**Pođi za mnom, a to što te muči - to će Ja čistiti putem**“. Uistinu, u evanđelju Krist sam za sebe kaže: „**Ja sam Put**“. Krist je izvršio ono što je obećao! S vremenom je tako moja zagledanost u samoga sebe bez njega, prerasla u zagledanost u njega, pa smo zajedno usmjerili pogled natrag na mene - kako kaže Psalm 34: „**Tražio sam Gospodina: on me usliša, izbavi me od svih tjeskoba mojih!**“

Rodna župa: Bl. Alojzije Stepinac, Zagreb – Trnjanska Savica

Opis u tri riječi: tih, nestreljiv, srčan

Mladomisničko geslo: *U Tebe se, Gospodine, uzdam!* (bl. Alojzije Stepinac)

Datum mlađe mise: 5. srpnja

Mentori i uzori: Isus Krist i Gospa

Kao svećenik najviše se radujem ... što će kao svećenik biti uklopljen u Kristov plan spasenja duša i što će u njegovo ime i njegovom snagom imati priliku privoditi duše vječnom životu...

Najdraža pobožnost ili svetac: Razgovor s Kristom

Hobi i aktivnosti: Čitanje knjiga

Poruka: *Uzdati se u Boga znak je prije svega poniznosti, zatim vjere i povjerenja, a bez vjere ne možemo ništa učiniti. Isus u Ivanovom evanđelju kaže: „Bez mene ne možete učiniti ništa.“ Isus također u evanđelju traži od nas da umiremo sebi i da podemo za njim. Umrijeti sebi znači prihvati vlastitu ograničenost, koje proizlazi iz naše patogene naravi, i staviti je u Božje ruke, biti strpljiv i čekati da je Bog oplodi, jer Isus kaže: „Ja sam put“ - jedino tako može započeti naš život vjere.*

UZ SVETKOVINU SV. PETRA I PAVLA

Petar i Pavao — uzori naše vjere

Od samih se početaka svetkovina svetoga Petra i svetoga Pavla slavila istoga dana. Tako nam nekako izgleda razumljivo i normalno tu dvojicu gledati zajedno, da nam se može učiniti da su oni zapravo veoma slični. Međutim, upravo na njihovu primjeru Gospodin nam pokazuje kako se ljudi, među sobom veoma različiti, mogu pozvati u istu službu te, svaki na svoj način, pronositi slavu Božjega kraljevstva. Upravo se na njima, na Petru i Pavlu, očituje ona Pavlova tvrdnja da su različiti dari, ali isti Duh.

Petar

Petar je bio ribar. Uz dužno poštovanje, u ono vrijeme za to nije bilo potrebno nikakvo školovanje. Dakle, Petar je bio siromašan čovjek bez nekog posebnog obrazovanja. Petar je, nadalje, bio Galilejac, domaći Židov, ali iz zanemarene i prezrenе pokrajine - Galileje. Kao čovjek, Petar je bio Isusu odan. Volio ga je iznad svega. Bio je u onom uskom krugu trojice učenika koje je Isus odvajao u nekim važnim trenucima. Bili su to on, Šimun Petar, zatim Ivan i Jakov. Prisjetimo se. Kada se trebao na gori preobraziti, uzeo je njih trojicu kao svjedoce. Isto tako je njih trojicu izdvojio u trenucima svoje tjeskobne smrtnе borbe u Maslinskom vrtu. Međutim, u isto je vrijeme Petar bio i nestalne naravi, sklon hvalisanju. Znamo, uoči Kristove muke junačio se kako će on ostati uz njega, makar ga svi drugi napustili. Isto je tako "junački" trgnuo mač na slugu velikog svećenika, ali je uskoro pobegao kao i svi ostali, da bi u dvorištu velikoga svećenika svoga Učitelja tri puta zatajio. Nakon silaska Duha Svetoga Petar se pokazao hrabrim i odlučnim, pokazao se prvakom apostolskim, ali je ipak i nakon tih događaja zabilježena jedna njegova slabost i propust. Jedanput se tako, izvješćeju Poslanica Galaćanima, pred kršćanima iz židovstva pretvarao da poštuje židovske propise o čistim i nečistim jelima, dok je neposredno prije toga s kršćanima nežidovima blagovao hranu koja je židovima bila zabranjena. Upravo je

bio Pavao koji ga je javno pred svima zbog toga ukorio. Međutim, ipak, vođen Duhom Svetim, Petar je u Rimu hrabro naviještao evanđelje, on, koji zasigurno i nije baš bio vješt u grčkom jeziku, ali koji je svojom jednostavnosti hrabro svjedočio Božju snagu unatoč vlastitoj slabosti. Tumači Svetoga pisma primjećuju kako je u Markovu evanđelju - koje je velikim dijelom nastalo na osnovu Petrova propovijedanja - puno toga zapisano upravo o Petrovim slabostima. Dakle, ako je bio slab, nije se stadio to priznati, jer je znao da je Krist njegova snaga.

Pavao

Pavao je dolazio iz iseljeništva, i bio je, za razliku od Petra, veoma obrazovan čovjek. Govorio je grčki, hebrejski i aramejski. Školovao se u Jeruzalemu u poznatoj i priznatoj školi učitelja Gamaliela. Kao svaki pravi farizej, Pavao je izučio jedan obrt - bio je šatoraš, dakle, samostalan obrtnik koji se onda mogao posvetiti i proučavanju i naučavanju Zakona. Pavao je bio veoma čvrsta i odlučna značaja. Kad je bio u nešto uvjeren, slijedio je to svim svojim srcem i svom odlučnošću, nepokolebljivo. Bio je i naprasite naravi. Nije trpio drugačija mišljenja. Tako je "prerevno odan otačkim predajama" progonio kršćane i okovane ih bacao u tavnice. On je sudjelovao i u ubojstvu prvoga mučenika Stjepana. Bio je uvjeren da su kršćani opasnost za židovstvo i zato ih je htio svim sredstvima iskorijeniti. I gled, dogodilo se čudo. Pred Damaskom je Pavao imao nebesko viđenje: Krist ga je pozvao da prestane progoniti kršćane i da se obrati. Nakon trodnevног posta Pavao se krstio i odmah sa svim žarom počeo propovijedati da je Isus Krist. Da ne bi odmah izgubio glavu, kršćani su ga sklonili i otpovjedili u njegov rodni grad, da bi ga tek nakon nekih osam godina pozvali da im se pridruži u naučavanju u mladoj kršćanskoj zajednici u Antiohiji. Tamo su na njega nešto kasnije položili ruke i on je krenuo kao apostol putujući misionar među pogane po Maloj Aziji, kasnije po Grčkoj, sve do Rima. I tada je Pavao pokazivao svoju "tešku" narav, kada se razšao sa svojim suradnicima. No, očito je da je Pavao imao dvije divne osobine. Bio je učen i on je - slobodno se može reći - položio temelje kršćanske nauke i teologije. No iznad svega, Pavao je bio sav za Krista i u Kristu, tako da je mirno mogao zapisati: "Ne živim više ja - nego u meni živi Krist".

Petar i Pavao — uzori naše vjere

Petar i Pavao su bili tako različiti, a ipak u bitnome jedinstveni. Svaki je naime nosio za sobom svoj odgoj i svoju narav, ali im je bila jedinstvena velika ljubav prema Kristu. Konačno, obojica su položili život za njega: Petar na križu, a Pavao pod mačem.

Zanimljivo je također primjetiti kako je Gospodin baš Petra izabrao za prvaka, čovjeka koji nije u odlučujućim trenucima pokazivao hrabrost i odlučnost. Očito je Gospodin htio pokazati i dokazati da Petrova snaga i njegovo dostojanstvo ne dolazi od njega, Petra, nego od Boga koji po svome Duhu daje kome i koliko hoće. Štoviše, upravo je Petar - svjestan svojih ljudskih slabosti - kao poglavari mogao imati razumijevanja i ljubavi za druge koji su također imali svojih slabosti.

A mi? Kako se mi u svemu tome možemo vidjeti?

Jednostavno. Nema među nama nikoga koji ne bi mogao Gospodina slijediti upravo takav kakav jest, sa svojim podrijetlom, sa svojom naobrazbom, sa svojom naravom, sa svojim životnim naslijedom. Nema niti jedne životne okolnosti ili stvarnosti koja bi po sebi bila pogodnija da čovjek naslijede Gospodina. Nekad se možda mislilo da je u posebnoj prednosti svećenstvo ili redovnici, oni koji su vjerski bolje poučeni, oni koji su mučenici, oni koji su proganjani...

Upravo na primjeru Petra i Pavla vidimo kako Duh Božji djeluje u najrazličitijim prilikama i opet dovodi do jednoga cilja - ljubavi prema Bogu u predanju samoga sebe. Tako nas i Drugi vatikanski sabor govoreći o laicima poučava: Sva njihova (laička) djela, molitve i apostolski pothvati, bračni i obiteljski život, svagdanji rad, odmor duha i tijela, ako se vrše u Duhu, dapače i tegobe života, ako se strpljivo podnose, postaju duhovne žrtve ugodne Bogu po Isusu Kristu koje se u služenju Euharistije pobožno prinose Ocu s prinosom Gospodinova Tijela.

Zato doista nema potrebe žuditi za nekim velikim stvarima. Ljubav je dosjetljiva. U svom svagađašnjem poslu, u svom zvanju i u svom staležu čovjek može radosno služiti Bogu i ljubiti bližnjega, slijedeći svoj vlastiti put koji je Bog zacrtao u srcu svakoga od nas. Neka nas Bog podrži u toj vjernosti i jednostavnosti!

Dr. Zvonko Pažin

ŽUPA BL. ALOJZIJA STEPINCA, Zagreb – Trnjanska Savica

A: Zvonimira Rogoza 1 ☎ I: www.zupa-bl-stepinac.hr ☎ E: zupa.trnjanska.savica@gmail.com

T: 01/ 6050 444 ☎ M: 091/ 5214 086 ☎ IBAN: HR34 2340009 1110672315

Župni ured: utorak – petak, 19 sati ☎ **Župnik:** Antun Vukmanić